

Trakten
de sättes
i ämne
Lyfjörds skollänne
lämnas

F. Fröbel

Det mänskligas utveckling och fostran
under barndomen.

Sammansättning

Görtrud
fil. kand.
Röda Korset

R. Hall

§ 1. I allt vilar, verkar och härskar en evig lag. I naturens
och i andens värld samt i livet, som enar båda, har den
talar (och talar ~~den~~ fortfarande) lika klart (och lika tydligt)
till den, vilken med sin känsla fattar dess nödvändighet,
(fyller, genomtränges) och får liv av sin tro därpå, som till den,
vilken med förnuftets klara, lugna blick ser det inre avspeglade
sig i (och genom) det yttre och ser det yttre med nödvändighet
(och säkerhet) framgå ur det inre. Till grund för denna över-
allt verkande lag ligger nödvändigtvis en överallt verkande,
levande enhet, som är klart medveten om sig själv och
evig. Detta förhållande — liksom enheten själv — visar sig
vara lika tydligt och av lika omfattande och ingripande
betydelse för den, som tror, som för den som granskar och
prövar. Denna enhet har alltid stått klar för männi-
skans uppfattning, och hon skall alljämnt kunna uppfatta
den, vare sig hon är av ett stilla och odmjukskt sinne, då
hon griper den med sin känsla, eller äger ett klart och
rikt tankeliv, då hon fattar den med sitt förstånd.

Denna enhet är Gud.
 Allt har framgått ur det gudomliga, ur Gud, och har sin enda
 förorsäkning i det gudomliga, i Gud; Gud är alltings enda
 grund. I allt milar, härskar och verkar det gudomliga, Gud.
 Allt milar, lever och äger bestånd i och genom Gud. Allting finnes
 till endast på grund av att det gudomliga verkar i det. Det
 i varje sak verkande gudomliga är sakens väsen.

§2. Varje tings bestämelse och mål är att under jämn
 utveckla^{ing} framställa sitt gudomliga väsen. Det bör förkunna
 och uppenbara Gud i det yttre och genom det förgängliga. Männi-
 skans särskilda bestämelse och mål såsom förminnande och
 förnyligt väsen är dels att bringa till sitt fulla medvetande,
 (till levande kunskap, till klar insikt) sitt eget väsen, det
 gudomliga, som lever i henne, Gud själv, dels att med själv-
 bestämmande och frihet i sitt eget liv utöva och förkunna
 det gudomliga och låta det verka.) *Andelens*

Att utforma människan — färdad såsom ett väsen, ^{som} vilket
 skall bli medvetet om sig själv, som skall tänka och förmin-
 na — att utforma henne till en ren bild av den inre gudom-